

ÎNCHEIERE

16 iulie 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Novac
Oleg Sternioală
Ala Cobăneanu

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Mihail Culev
în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Mihail Culev împotriva
Societății cu Răspundere Limitată „Gaugaz-Gaz” filiala „Ceadâr Lunga-Gaz” cu privire la
contestarea actului administrativ

împotriva deciziei Curții de Apel Cahul din 06 februarie 2014 prin care a fost admis
apelul declarat de către Culev Mihail, casată încheierea Judecătoriei Ceadâr-Lunga din
31 octombrie 2012 și hotărârea Judecătoriei Ceadâr-Lunga din 31 octombrie 2013 și
pronunțată hotărâre nouă prin care a fost respinsă cererea de chemare în judecată a lui
Mihail Culev împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Gaugaz-Gaz” filiala „Ceadâr
Lunga-Gaz” cu privire la anularea actului administrativ

constată:

La 26 aprilie 2012 Culev Mihail a depus cerere de chemare în judecată împotriva
SRL „Gaugaz-Gaz” cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii a indicat că la 16 februarie 2012 în privința sa, în calitate de
consumator de gaze naturale, a fost întocmit procesul-verbal pentru verificarea integrității
echipamentului de măsurare și a sigiliilor aplicate cu nr. 01065, temeiul întocmirii
procesului a constituit faptul depistării urmelor vizibile sub formă de zgârietură la
conducta de ieșire și pete negre la conducta de intrare, fapt consemnat în procesul verbal.

Invocă că la 22 februarie 2012, comisia filialei „Ceadâr-Lunga-Gaz” a emis decizia
nr. 14 prin care i-a fost efectuată recalcularea gazelor naturale folosite de dânsul în
perioada 15 octombrie 2011 – februarie 2012 și dispusă încasarea sumei de 19321,18 lei.

Consideră neîntemeiată decizia comisiei filialei „Ceadâr-Lunga-Gaz” în partea
recalculării gazelor naturale folosite, deoarece la emiterea deciziei, comisia nu a luat în
considerație faptul că violările depistate la contorul său, constituie o intervenție vizibilă
asupra mecanismului de calcul al contorului, din motivul că la post de reglare-măsurare a
gazului sunt urme vizibile de zgârieturi la conducta de ieșire și pete negre la conducta de
intrare.

Susține că anume existența urmelor menționate au trezit suspiciuni operatorilor ai
filialei „Ceadâr-Lunga Gaz” că contorul de gaze a suportat intervenții.

Este de opinia că comisia urma să ea în considerație circumstanțele menționate și în conformitate cu pct. 150 al Regulamentului pentru furnizarea și utilizarea gazelor naturale, să efectueze recalcularea volumului de gaze consumat prin aplicarea sistemului paușal, luând în considerație ultima citire a indicațiilor echipamentului de măsurare și nu pentru perioada de la începutul sezonului de încălzire.

Apreciază ca fiind ilegală și neîntemeiată decizia comisiei în partea recalculărilor efectuate pentru volumul de gaze consumat pentru perioada începutului sezonului de încălzire și anume din 15 octombrie 2011 și până în februarie 2012.

De asemenea consideră ilegală și factura emisă în baza deciziei menționate prin care i s-a impus spre achitare suma de 19321,18 lei, pentru consumul de gaze fraudulos.

Menționează că în vederea respectării căii prealabile, s-a adresat pârâtului cu cerere prealabilă în acest sens, însă a fost refuzat în satisfacerea acesteia.

Solicită anularea deciziei comisiei filialei SRL „Ceadâr-Lunga-Gaz” nr. 14 din 22 februarie 2012 în partea efectuării recalculării volumului de gaze consumat de la începutul perioadei de încălzire din 15 octombrie 2011 și până în februarie 2012 în mărime de 19321,18 lei; obligarea pârâtului să efectueze calculul după metoda paușală având în vedere perioada de timp din data ultimei citiri a indicațiilor mijlocului de evidență din 31 ianuarie 2012 până la 16 februarie 2013 și anularea cont-facturii din 22 februarie 2012 în sumă de 19321,18 lei.

Pe parcursul dezbaterilor judiciare Mihail Culev a depus cerere de modificare a pretențiilor, solicitând anularea integrală a deciziei comisiei filialei SRL „Ceadâr-Lunga-Gaz” nr. 14 din 22 februarie 2012 și cont-facturii din 22 februarie 2012 pe sumă de 19321,18 lei, deoarece în opina dânsului decizia contestată a fost adoptată cu încălcarea procedurii, or aceasta a fost emisă în lipsa actului de depistare a încălcării clauzelor contractuale, fără examinarea tehnico-științifică a echipamentului de măsurare cât și în lipsa actului de demontarea a echipamentului de măsurare.

Prin încheierea Judecătoriei Ceadâr-Lunga din 31 octombrie 2012 acțiunea lui Mihail Culev în partea anulării deciziei comisiei filialei SRL „Ceadâr-Lunga-Gaz” nr. 14 din 22 februarie 2012 a fost scoasă de pe rol, fiind invocată nerespectarea căii prealabile de soluționare a litigiului și explicat că după înlăturarea neajunsurilor menționate nu este lipsit de dreptul de a se adresa în instanța de judecată cu aceleași pretenții în ordinea generală.

Prin hotărârea Judecătoriei Ceadâr-Lunga din 31 octombrie 2012 acțiunea fost respinsă.

Prin decizia Curții de Apel Comrat din 22 ianuarie 2013 a fost admis apelul declarat de către Mihail Culev, menținută încheierea Judecătoriei Ceadâr-Lunga din 31 octombrie 2012, casată hotărârea Judecătoriei Ceadâr-Lunga din 31 octombrie 2012 și emisă o nouă hotărâre prin care acțiunea a fost admisă parțial, fiind anulată decizia comisiei filialei SRL „Ceadâr-Lunga-Gaz” nr. 14 din 22 februarie 2012 în partea efectuării recalculării volumului de gaze consumat de la începutul perioadei de încălzire din 15 octombrie până în februarie 2012 în sumă de 19321,18 lei, cât și cont-factura din 22 februarie 2012 pe suma de 19321,18 lei.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 25 septembrie 2013 a fost admis recursul declarat de SRL „Gaugaz-Gaz” filiala „Ceadâr Lunga-Gaz”, casată integral decizia Curții de Apel Comrat din 22 ianuarie 2013, cu restituirea pricinii spre rejudecare la Curtea de Apel Cahul, în alt complet de judecată.

Prin decizia Curții de Apel Cahul din 06 februarie 2014 a fost admis apelul declarat de Mihail Culev, casată încheierea Judecătoriei Ceadâr-Lunga din 31 octombrie 2012 și hotărârea Judecătoriei Ceadâr-Lunga din 31 octombrie 2013 și pronunțată hotărâre nouă prin care a fost respinsă cererea de chemare în judecată a lui Mihail Culev împotriva SRL „Gaugaz-Gaz” filiala „Ceadâr Lunga-Gaz” cu privire la anularea actului administrativ, ca fiind nefondată.

La 19 mai 2014 Mihail Culev a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Cahul din 06 februarie 2014, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel în partea respingerii acțiunii și emiterea unei noi hotărâri prin care cererea de chemare în judecată înaintată de Mihail Culev să fie admisă.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel, considerând-o emisă cu aplicarea eronată a normelor de drept material și pasibilă anulării, deoarece concluziile expuse vin în contradicție cu actele normative care reglementează procedura de verificare a consumatorului de gaze naturale și a circumstanțelor de fapt stabilite pe parcursul examinării pricinii civile.

Astfel, indică că intimatul contrar ordinii stabilite prin actul normativ, nu a efectuat în modul corespunzător constatarea faptului consumului fraudulos a gazelor naturale.

Este de opinia că furnizorul nu a respectat prevederile pct. 121 din Regulamentul pentru furnizarea și utilizarea gazelor naturale referitoare la întocmirea în mod obligatoriu a actului de depistare a încălcării clauzelor contractuale.

La fel indică că nu a fost respectat nici pct. 123 din Regulamentul sus indicat, care indică că personalul operatorului de rețea este obligat să demonteze, în prezența consumatorului final, echipamentul de măsurare instalat la consumatorul final pentru efectuarea constatării tehnico-științifice, în cazul în care presupune că echipamentul de măsurare în cauză sau sigiliile aplicate lui nu sânt integre.

Or, la caz lipsește careva raport de expertiză în sensul enunțat sau a unui alt act, care ar confirma consumul fraudulos a gazelor naturale și care ar explica și dovedi mecanismul acestuia și efectuarea anume de către consumatorul final.

Susține că concluzia instanței de apel precum că la caz sunt aplicabile prevederile punctului 128 din Regulamentul pentru furnizarea și utilizarea gazelor naturale, nu este întemeiat, deoarece actul de control pentru verificarea integrității echipamentului de măsurare nr. 01065 din 16 februarie 2014 nu conține date confirmative și veridice întru depistarea încălcării clauzelor contractuale.

Menționează că în conformitate cu pct. 128 din Regulament, în actul dat nu sunt indicate circumstanțele și mijloacele ce au condus la neînregistrarea sau înregistrarea incompletă a volumului de gaze naturale consumat.

De asemenea susține că concluziile personalului operatorului de rețea privind intervenirea în funcționarea supapelor, au un caracter pur declarativ, nefiind probat prin careva dovezi.

Indică că din conținutul actului de depistare a încălcării clauzelor contractuale nr. 01065 din 16 februarie 2014, rezultă că personalul operatorului de rețea în urma controlului vizual al echipamentului, a constatat intervenirea în mecanismul intern al echipamentului de măsurare, or astfel de constatare poate fi stabilită doar după efectuarea unei constatări tehnico – științifice de către o instituție autorizată în acest sens.

Declară că cu toate acestea, instanța la adoptarea deciziei a admis concluziile intimatului și a respins acțiunea declarată de Mihail Culev.

Afirmă că nu s-a demonstrat nici faptul că prezența urmelor vizibile de zgârâituri la conducta de ieșire și petele negre la conducta de intrare se datorează intervenției nemijlocite a lui Mihail Culev, asupra echipamentului de măsurare.

Explică că la instalarea echipamentului în anul 2008 nu putea cunoaște de prezența sau lipsa petelor negre la conducta de intrare și zgârâiturilor la conducta de ieșire, în cazul în care acestea nu erau vizibile. Mai mult, conform procesului verbal de montare a echipamentului din 27 mai 2008 (f. d. 39) și contractul nr. 001857 din aceeași dată (f. d. 40), rezultă că echipamentul de măsurare a fost instalat fără careva deformații mecanice vizibile, nu este defectat corpul echipamentului, precum și mecanismul de măsurare.

Apreciază ca fiind neîntemeiate și argumentele instanței precum că lui Mihail Culev i-a fost explicat dreptul de a efectua constatarea tehnico-științifică echipamentului, or conform procesului-verbal din 16 februarie 2012 de la f. d. 8, la rubrica „drepturile consumatorului” vine în contradicție cu prevederile Regulamentului pentru furnizarea și utilizarea gazelor naturale.

Este de opinie că aceste stipulări contrare din actul de depistare a încălcării clauzelor contractuale și actul normativ ce reglementează furnizarea și utilizarea gazelor naturale, încalcă drepturile și interesele consumatorului.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei motivate a fost expediată în adresa părților la 09 aprilie 2014, fapt confirmat prin copia scrisorii de însoțire nr. 05-2a-943-03102013 (f. d. 157).

Instanța de recurs consideră că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recurs la 21 mai 2014, în termen.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Mihail Culev nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de Mihail Culev, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Mihail Culev inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

dispune:

Recursul declarat de Mihail Culev se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Svetlana Novac

Judecătorii

Oleg Sternioală

Ala Cobăneanu